

ne da være aktuelt for at undgå stigende inflation og stigende rente. Her er det da et instrument, man kunne bruge, så hvorfor kaste det bort? Jasigerne vil kaste det bort, men Dansk Folkeparti vil bevare det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Så er det fru Lene Espersen, hr. Holger K. Nielsen og hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl svarede ikke på nogen af de tre spørgsmål, jeg stillede i første runde, så jeg prøver igen.

Jeg kan forstå, at indtil videre vil Dansk Folkeparti gerne være med i fastkursamarbejdet. Men hvis den nedadgående tendens fortsætter, hvad er det så, Dansk Folkeparti vil? Vil man have et valutaarrangement med dollaren? Hvad er det egentlig, man har forestillet sig? Skal den danske krone bare have lov at flyde frit, vel vidende at tre fjerdedele af al dansk udenrigshandel er med de øvrige europæiske lande? Hr. Kristian Thulesen Dahl ved jo trods alt godt, hvilke konsekvenser det vil få, for han har jo selv læst økonomi. Men jeg vil godt have et svar, og det har vi stadig ikke fået.

Vi har heller ikke fået noget svar på, hvilke ulemper Økonomiministeriets rapporter ikke omtaler, altså konkrete ulemper, hvis man går fra fastkursamarbejdet til en møntunion. Kan vi ikke få nogle eksempler på det, eller er der måske slet ingen ulemper?

Endelig sagde hr. Kristian Thulesen Dahl, at hvis det bliver et ja den 28. september, får vi flertalsafgørelser på velfærdsområdet. Kan hr. Kristian Thulesen Dahl komme med bare ét eksempel på, at eurolandene har truffet flertalsafgørelser på velfærdsområdet? Ellers er det jo bare at bilde befolkningen nogle ting ind, som ikke er sande.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han er enig i, at når hr. Anders Fogh Rasmussen spørger, om nejpartierne er enige om den økonomiske politik, er det udtryk for en fuldstændig misforståelse af, hvad folkeafstemninger i grunden er.

Folkeafstemninger har intet at gøre med det parlamentariske spil, der foregår her på Christiansborg. Ved en folkeafstemning skal

befolkningen tage stilling til et konkret forslag. Det har ikke noget at gøre med den Christiansborglogik, den Christiansborgsnak, som journalisterne og politikerne elsker at køre rundt i, og derfor er det fuldstændig irrelevant, om forskellige partier kan blive enige om noget, uanset om det er nejpartier eller jupartier. Det parlamentariske arbejde går jo videre herinde, ligegyldigt om det bliver et ja eller nej, så med andre ord: Har hr. Anders Fogh Rasmussen ikke fuldstændig misforstået, hvad en folkeafstemning egentlig er?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Så er det hr. Claus Larsen-Jensen og derefter hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Anders Fogh Rasmussen har helt præcist understreget, hvad det hele går ud på: Dansk Folkeparti vil gerne følge de andres politik, men vil ikke have indflydelse på den, og det er interessant. Det er dansk kølvandsstribepolitik, hvor vi sejler i halen på de andre og håber at kunne ligge i læ, men vi skal altså også tage bølgeskulpet, hvis noget går galt, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, hvad det er for nogle frihedsgrader, vi har, når vi alligevel følger de andres politik.

Jeg vil også gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om holdningen til forbeholdene er en vent og se-politik eller til evig tid nej til ændringer af noget som helst i de eksisterende danske forbehold, og det sidste spørgsmål er: Kan man egentlig ikke sige, at i den situation, euroen er i nu, hvor der sker en ændring af kursen i forhold til dollaren, viser euroen faktisk, at det er muligt at skabe økonomisk vækst og samtidig sætte gang i beskæftigelsen, fordi landene ikke trækker hinanden ned eller skader hinanden, fordi der i virkeligheden er en stor stabilitet i eurosamarbejdet?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal beklage, jeg ikke direkte nævnte fru Lene Espersen, da jeg svarede, men jeg kom faktisk ind på de ting, jeg synes er relevante.

Der er to ting, jeg vil sige til fru Lene Espersen. For det første, at mange af de ulemper, vi i Dansk Folkeparti ser ved eurosamarbejdet, er de politiske konsekvenser, euroen vil nødvendiggøre. Jeg har flere gange forsøgt at gøre det